

ΜΥΘΟΙ

ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΣ ΠΕΤΑΛΟΥΜΕΝΟΣ

Βάτραχος ἰδὼν ποτε
 Ἴππον πεταλούμενον
 Ἦπλωσε τοὺς πόδας του
 Κ' εἶπε τῷ πεταλωτῇ.
 «Ἴδού ἔτυχον κ' ἐγὼ
 εἰς ἀρμόδιον καιρὸν.
 Ἄνερ, τάχυναν λοιπὸν
 καὶ πετάλισον κ' ἐμέ!

Ἡ Φιλία.

Εἰς τὸν ὄρομον Πατησίων ἐν Ἀθήναις
 Ἄντηθέντες συνωμίλου δὺω κύνας·
 Ἀκραιφνῆς αὐτοὺς συνέδεε φίλια
 καὶ περὶ φιλίας ἦν ἡ ὁμιλία.
 «Σ' ἀγαπῶ» ὁ εἰς τῷ ἄλλῳ ἀντεφώνει.
 Σὺ ἐλπίς μου καὶ γὰρ μου εἶσαι μόνη.
 Ἄσπασμούς γλυκεῖς ἀντέδιδον ἀρθύως,
 Σείοντες κ' οἱ δὺω τὰς οὐράς συγχρόνως.
 Ἄλλ' ὅσποδν ῥιφθὲν ἐκ γείτονος οἰκίας
 Ἐγεινεν ἀρχὴ διαφορᾶς ἀγρίας.
 Δῆγματα, κραυγαί, ἀγάπης πάσης λήθη.
 Ἠφιλί' αὐτῶν εἰς ἔχθραν μετεδλήθη.
 Δάμωνα ζητεῖς ματαίως καὶ φιντίαν.
 Τὸ συμφέρον καταβάλλει τὴν φιλίαν.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ ΙΒ' ΦΥΛΛΑΔΙῶ ΔΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Θαῦμα — Θῦμα

Τὴν λύσιν τοῦ ἀνωτέρω αἰνίγματος πρῶτος ἔπεμψεν ἡμῖν ὁ ἐν Ἀθήναις κύριος
 Α*** ὅστις καὶ ἔλαβε τὴν ἀνταμοιβήν.

ΔΙΝΙΓΜΑ ΙΒ'.

Ἡ τύχη ἂν μὲ ἔδωκε τὸ στέμμα βασιλίσσης,
 Ἡ ἀρετὴ μου μ' ἔδωκε στέμμα καλὸν ἐπίσης·
 Ὑπῆρξα σύζυγος πιστὴ καὶ βασιλῆς συγχρόνως
 καὶ μ' ὕμνησε εἰς ποιητῆς τοῦ μυθικοῦ αἰῶνος,
 Τὸ σῶμά μου ἂν σπαραχθῇ καὶ τρία τῶν μελῶν μου.
 Ἐνώσης μὲ τινα θεῶν, ἀφίνων τὸν κορμὸν μου
 Νύμφην παράγεις εἰς νερὰ τρυφῶσαν αἰωνίως.—
 Στέμμα νά λάβῃς, λύσε με, τῆς καλλονῆς ἀξίως.

N. MANITAKΗΣ.

Εἰς τὸν πρῶτον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν λύσοντα τὸ ἀνωτέρω αἰνίγμα
 δίδεται ἡ Ἀγορὰ τοῦ Κ. Δ. Παπαρῤῥηγοπούλου, εἰς τὸν δεῦτερον οἱ Χαρακτῆ-
 ρες τοῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν τρίτον τὸ Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον.
 Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ.

ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ

Κορυδαλὸς δεινοπαθῆς
 εἰς τὴν παγίδα συλληφθεὶς
 Ἄνέκραζεν ἐν θρήνῳ.
 «Οὐαὶ μοι τῷ δυστήνῳ!
 Δὲν ἔκλεψα γρυσίον
 οὐδ' ἄλλο τῶν τιμίων.
 εἰς κόκκος σίτου μόνος
 Μ' ἐφόνευσεν ἀπόνως».
 Πολλάκις κέρδη εὐτελῆ
 Παρέχουσι κακὸν πολὺ.

ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ ΑΥΤΟΥ

Στραφεὶς πρὸς τὸν ἔλαφον εἶπε νεβρός τις.
 «Σὺ πάτερ μου, ὅστις
 Ἐκ φύσεως ἔλαβες ζεῦχος κεράτων
 Ὑπερφουσεστάτων
 καὶ μείζων κυνὸς καὶ ταχύτερος εἶσαι,
 τοὺς κύνας φοβεῖσαι;
 Γελάσας ὁ ἔλαφος καὶ ἀπαντήσας
 Ἠκούσθη λαλήσας.
 «Ἀλήθειαν λέγεις, υἱέ μου, καὶ ὅμως
 Μοὶ ἔρχεται τρόμος
 Ὅσακις κυνὸς ὕλακὴν διακρίνω,
 καὶ βῆμα τυχύνω.»
 Ψυχῇ ἀνάνδρῳ καὶ δειλῇ
 Παραίνουσι δὲν ὠφελεῖ.

Α. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ.